ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **A. R.,** zastoupen Mgr. Jiřím Bobkem, advokátem se sídlem Moskevská 27/14, Liberec 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje,** se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 27. 6. 2012, č. j. 59 A 32/2012 – 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce – A. R. domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 27. 6. 2012, č. j. 59 A 32/2012 – 28, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec (dále též „krajský soud“) napadeným rozsudkem ze dne 27. 6. 2012, č. j. 59 A 32/2012 – 28, zamítl jako nedůvodnou žalobu A. R., kterou se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále také „žalovaný“), ze dne 29. 2. 2012, č. j. 657/DS/2011, JID:31417/2012/KUUK/Ne (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a současně potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy, ze dne 15. 11. 2011, č. j. MML 185730/SZ098971-11/OD/Kzá, o zamítnutí námitek žalobce proti záznamům v bodovém hodnocení řidiče a potvrzení bodových záznamů (dále také „správní rozhodnutí prvého stupně“).

Krajský soud při svém rozhodování nejprve poznamenal, že při posuzování nezbytných údajů pokutového bloku nelze čerpat z ust. § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), ani z ust. § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), neboť ust. § 85 odst. 4 tohoto zákona je ustanovením speciálním, vyjadřujícím specifikum blokového řízení (§ 84 odst. 4 téhož zákona), které je řízením zkráceným, charakterizovaným souhlasem pachatele přestupku se způsobem rozhodnutí ve věci, na důkaz čehož také pokutový blok podepisuje. V této souvislosti správní soud zdůraznil, že pod pojmem přestupek v pokutovém bloku je třeba chápat popis přestupkového jednání s případným číselným označením přestupku podle příslušného zákona (např. zákona o přestupcích). Z toho vyplývá obecný požadavek na to, aby byl součástí pokutového bloku i stručný popis skutku. K žalobním bodům pak krajský soud uvedl, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí sice rozvádí úvahy o zjištěních, učiněných na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, avšak v druhé části odůvodnění rozhodnutí - v reakci na odvolací námitky - již výslovně poukazuje na obsah pokutových bloků ohledně přestupků žalobce ze dnů 11. 10. 2009 a 24. 10. 2009. Krajský soud s odkazem na obsah správního spisu zjistil, že oba rozporované pokutové bloky obsahují v popisu skutku i odkaz na ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), tedy na zcela jednoznačný a nezaměnitelný poukaz na řidičovu povinnost být při jízdě připoután bezpečnostním pásem. Z pokutových bloků je také patrné, že je žalobce na důkaz jejich správnosti a souhlasu s vyřízením přestupků v blokovém řízení sám podepsal. Z pokutového bloku ze dne 24. 10. 2009 správní soud zjistil, že obsahuje následující skutkovou informaci: „*jízda bez dokladů, tech. stav vozidla, neměl pásy*“, a že v pasáži o skutku a jeho posouzení je obsažen odkaz na ust. „*§§ 6 odst. 1 písm.a), 6 odst. 9) a 5 odst. 1, písm. a)*“ zákona o provozu na pozemních komunikacích, která měl žalobce porušit. Správní soud z těchto skutkových informací došel k závěru, že není pochyb o tom, že pachatel přestupku jel mimo jiné s motorovým vozidlem, aniž měl zapnut bezpečnostní pás, a že je porušení této povinnosti dostatečně vyznačeno v pokutovém bloku tak, aby nevznikly pochybnosti o právní podstatě skutku. Tvrzení žalobce o zadních pásech je pak zjevně účelové, neboť zřetelně odporuje popisu skutku v pokutovém bloku. Je tomu tak proto, že „vozidlo“ se podle dikce popisu váže výhradně na jeho technický stav. Je vadou, že v bloku není vyznačeno příslušné ustanovení zákona o přestupcích, ale v kontextu s dalšími údaji, nemá tato bezvýznamná vada za následek neurčitost ani nepřezkoumatelnost této veřejné listiny. Obdobná je skutková situace u přestupku ze dne 11. 10. 2009. V pokutovém bloku je uvedeno jen §§ 6 odst. 1 písm. a), 6 odst. 8 písm. a) a 6 odst. 8 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, místo a den, kdy k přestupku mělo dojít. I v tomto případě je z popisu skutku zřejmé, že žalobce mimo jiné řídil vozidlo bez toho, aby měl zapnutý bezpečnostní pás. Jiný výklad, stejně jako u přestupku ze dne 24. 10. 2009, ani obsah pokutového bloku logicky neumožňuje. Nadto nelze ponechat stranou, že pokutový blok je veřejnou listinou, u které se uplatňuje princip presumpce správnosti, tj. považuje se za správnou, není-li prokázán opak (§ 53 odst. 3 správního řádu). Tvrzení, která předestírá žalobce ve své žalobě, proto nemají hodnotu důkazu, způsobilého vyvrátit obsah veřejné listiny. Žalobce ostatně ani v tomto směru nepředložil žádné relevantní důkazní prostředky, které by mohly k tomuto účelu sloužit. Krajský soud proto podanou žalobu zamítl.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce – A. R. jako stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou výslovně opřel o důvod obsažený v ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Stěžovatel v tomto mimořádném opravném prostředku především namítá, že pokud správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí vycházel z oznámení o uložení blokové pokuty (úředního záznamu) a nebral v úvahu jako relevantní důkaz – kopii pokutového bloku č. B3088425, nedbal při zjišťování skutkového stavu věci na zásadu materiální pravdy a pominul význam zásady in dubio pro reo. Tato pochybení pak mohl napravit krajský soud, který tak ale neučinil. Z uvedeného důvodu proto musí setrvat na svém názoru, jež se týká záznamu 2 bodů za přestupek ze dne 11. 10. 2009, že mu neměly být vůbec zapsány. Údaj o tom, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem je uveden pouze v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (č. j. KRPL-888-2099DILI-2009-0040507-PA), k němuž se však nemohl vyjádřit. S tímto je pak v rozporu pokutový blok č. B 3088425, kde je v popisu skutku uvedeno: „11. 10. 09 v 15:10 6/8a, 6/11, 6/8b) Minkovická za kruh. objezdem, X“, což také podepsal. V pokutovém bloku tedy absentuje zmínka o tom, že by nebyl připoután bezpečnostním pásem. Za tento přestupek mu proto nebyla uložena pokuta. Pokuta mu byla uložena za to, že v bydlišti zapomněl doklady potřebné k řízení vozidla, tedy řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. V popisu skutku na pokutovém bloku byly popsány tři ustanovení zákona, které měl porušit. Z tohoto důvodu byl přesvědčen o tom, že právě tato tři ustanovení zákona vyjadřují absenci každého jednoho z dokladů potřebných k řízení vozidla. Z tohoto důvodu také pokutový blok i podepsal. Jak však nyní zjistil, žádné z uvedených ustanovení zákona neobsahuje zákaz jízdy bez připoutání bezpečnostním pásem, resp. povinnost být za jízdy připoután. Tuto povinnost stanoví § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Toto ustanovení zákona však v pokutovém bloku uvedeno není (je tam uvedeno 6/11, což není § 6/1a). I z tohoto důvodu nemůže obstát závěr, že po skutkové stránce bylo prokázáno, že řídil bez toho, aniž byl připoután bezpečnostním pásem. Nadto ani nevěděl, co které ustanovení zákona vůbec znamená. Vyslovené názory krajského soudu a předtím i žalovaného tak jsou v extrémním nesouladu se zjištěními, která vyplývají z provedených důkazů.

Podle žalovaného je kasační stížnost A. R. nedůvodná a je třeba ji zamítnout. Naopak rozsudek krajského soudu je souladný se zákonem a skutková zjištění krajského soudu odpovídají skutečnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není opodstatněná.

Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel vytýká krajskému soudu nezákonnost jeho rozsudku, která měla být způsobena nesprávným skutkovým zjištěním stran obsahové stránky jím spáchaného přestupku dne 11. 10. 2009 [za porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích], za nějž mu měly být zapsány 2 body v rámci bodového hodnocení řidičů. Opírá se při tom jednak o své tvrzení, že takový přestupek nespáchal a jednak o obsahovou stránku pokutového

bloku [absentuje zde skutek spočívající v porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích].

Podle ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích je řidič motorového vozidla kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 6 odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích řidič motorového vozidla, k jehož řízení opravňuje řidičské oprávnění skupiny C, C+E, D nebo D+E nebo podskupiny C1, C1+E, D1 nebo D1+E nebo řidičské oprávnění uznávané jako rovnocenné, je dále povinen mít při řízení u sebe průkaz profesní způsobilosti řidiče pro příslušnou skupinu nebo podskupinu nebo obdobný doklad vydaný jiným členským státem Evropské unie, s výjimkou vozidel stanovených zvláštním právním předpisem. Držitel průkazu profesní způsobilosti řidiče, který se podrobil vstupnímu školení v základním rozsahu podle zvláštního právního předpisu, je oprávněn řídit motorové vozidlo skupiny C a C+E až od 21 let a motorové vozidlo skupiny D a D+E až od 23 let, s výjimkou motorového vozidla linkové osobní dopravy, pokud trasa linky nepřesahuje 50 km. Držitel průkazu profesní způsobilosti řidiče, který se podrobil vstupnímu školení v rozšířeném rozsahu podle zvláštního právního předpisu, je oprávněn řídit motorové vozidlo skupiny C a C+E od 18 let a motorové vozidlo skupiny D a D+E od 21 let.

Podle ust. § 6 odst. 11 zákona o provozu na pozemních komunikacích se povinnost podle odstavce 9 nevztahuje na řidiče, který je občanem jiného než členského státu Evropské unie a nevykonává závislou práci pro zaměstnavatele usazeného na území členského státu Evropské unie ani nepodniká na území členského státu Evropské unie.

Krajský soud v návaznosti na vymezené úvahy stran popisu skutkové stránky přestupku v pokutovém bloku ze dne 11. 10. 2009 výslovně uvedl, že správní orgán prvního stupně měl k dispozici pokutový blok série UB/2008, č. B3088425 a čerpal z něho, a že ve spise je založena i jeho ověřená kopie. Z tohoto pokutového bloku, jako veřejné listiny, pak dovodil, že v části pro popis skutku (popis přestupkového jednání), za nějž byla stěžovateli uložena bloková pokuta a zapsány 2 body, je mimo jiné uvedeno ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, datum [*11. 10. 09 (resp. 2009)*] a místo (*za kruh. objezdem*). Pokud jde o zjištěný skutkový stav věci z výše uvedeného krajský soud konstatoval, že i v tomto případě je zcela zřejmé, že stěžovatel řídil vozidlo, aniž měl zapnutý bezpečnostní pás. Jiný výklad - stejně jako v případě přestupku z 24. 10. 2009 - obsah pokutového bloku logicky ani neumožňuje.

Lze sice konstatovat, že krajský soud opomněl uvést - při popisu skutku, za který byla stěžovateli dne 11. 10. 2009 (pokutový blok série UB/2008, č. B3088425) uložena bloková pokuta a zapsány 2 body - čas spáchání přestupku (*v 15.10*). Toto pochybení v popisu skutkového stavu věci, který vzal krajský soud za svůj, však nemá za následek nesprávnost nebo neúplnost skutkových zjištění.

Krajský soud a předtím i žalovaný vyšli při svém rozhodování z obsahu pokutového bloku. Z této písemnosti ale nevyplývá, jak nyní předestírá stěžovatel, že mu

byla pokuta uložena za porušení ust. § 6 odst. 11 zákona o provozu na pozemních komunikacích, byť by i tento zápis písmene „a“ svými rysy vzdáleně mohl připomínat číslovku 1. Je tomu tak proto, že grafickému vyobrazení sporného znaku v popisu skutku odpovídá právě písmeno „a“ a nikoliv číslovka „1“. Tomuto závěru pak svědčí i samotná dikce ustanovení § 6 odst. 11 zákona o provozu na pozemních komunikacích, které ve skutečnosti obsahuje výjimku z povinnosti mít u sebe „průkaz profesní způsobilosti řidiče“ pro příslušnou skupinu nebo podskupinu nebo obdobný doklad vydaný jiným členským státem Evropské unie ....etc. Ust. § 6 odst. 11 citovaného zákona přitom vůbec nedopadá na stěžovatele, jako řidiče. Ostatně sám stěžovatel ani nenamítal (jak v žalobě, tak i v kasační stížnosti), že by podstata jím spáchaného přestupku měla spočívat v tom, že při silniční kontrole nepředložil kontrolujícím příslušníkům Policie České republiky „průkaz profesní způsobilosti řidiče“. Je proto účelová stížnostní argumentace stěžovatele, že mu pokutovým blokem ze dne 11. 10. 2009, č. B3088425, nebyla stanovena bloková pokuta a zapsány 2 body za porušení ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, ale za porušení § 6 odst. 11 téhož zákona.

Stěžovatel tedy relevantními důkazy neprokázal nesprávnost údajů uvedených v pokutovém bloku ze dne 11. 10. 2009, č. B3088425. Již krajský soud přiléhavě uvedl, že tvrzení stěžovatele není relevantním důkazem pro úspěšné zpochybnění správnosti údajů uvedených ve veřejné listině (pokutovém bloku ze dne 11. 10. 2009, č. B3088425), ale že je skutečností, která by jím měla být právě prokázána. Stěžovatel však žádné takové důkazy nepředložil. Z tohoto důvodu nelze ani dovozovat, že by krajský soud v neprospěch stěžovatele pominul zásadu in dubio pro reo.

Nejvyšší správní soud proto došel k závěru, že kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 27. 6. 2012, č. j. 59 A 32/2012 – 28, není opodstatněná, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. zamítl.

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem bez jednání, protože mu takový postup umožňuje ustanovení § 109 odst. 2 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl a podle obsahu spisu úspěšnému správnímu orgánu nevznikly žádné náklady v řízení o kasační stížnosti před soudem. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2012

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu